

må fastlægges ved forhandling mellem tilsynsmyndigheden og virksomheden.

ad 3

Som nævnt ovenfor er Miljøankenævnet enig i, at grænserne for kviksløvudledning kun må betragtes som midlertidige. Miljøankenævnet finder derfor ikke grundlag for at ændre vilkår 3.

ad 10 og 11

Der henvises til bemærkningerne ovenfor angående DS' skrivelse af 30. maj 1985.

ad 12

Miljøankenævnet mener, at sidste sætning i vilkår 12 i Miljøstyrelsens afgørelse er overflødig. Tilsynsmyndigheden vil altid være beføjet til at meddele, at en foretaget foranstaltning til opfyldelse af et meddelt vilkår ikke kan godkendes som tilstrækkelig.

ad 16

Det er Miljøankenævnets umiddelbare opfattelse, at miljømyndigheder selvsagt ikke i forbindelse med en afgørelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven kan lempe de i henhold til arbejdsmiljølovgivningen fastsatte vilkår. Skønner miljømyndigheder imidlertid, at der af hensyn til den nødvendige beskyttelse af omgivelserne mod forurening er behov for at fastsætte yderligere, herunder skærpede, vilkår for en virksomhed, vil sådanne vilkår kunne fastsættes i henhold til miljøbeskyttelsesloven, uanset om der herved sker en skærpelse af vilkår fastsat af arbejdsmiljømyndigheder i henhold til arbejdsmiljølovgivningen.

Sådanne spørgsmål bør dog løses i samarbejde mellem Arbejdstilsynet og miljømyndighederne, jf. principperne i cirkulære nr. 201 af 18. september 1974 om Arbejdstilsynets medvirken ved administrationen af miljøbeskyttelseslovgivningen.

Miljøankenævnet har forelagt spørgsmålet for Arbejdsministeriet, der i skrivelse af 26. januar 1987 henholder sig til en fra Direktoratet for Arbejdstilsynet indhentet udtalelse, der er sålydende:

»I skrivelse af 10. oktober 1986 har Arbejdsministeriet anmodet direktoratet om en udtalelse over en samtidig tilsendt kopi af en henvendelse fra Miljøankenævnet vedrøren-

de Dansk Sojakagefabriks kommentar til Miljøstyrelsens afgørelse af 22. april 1985 om kontrol med fabrikkens rørsystem.

I denne anledning kan direktoratet udtale, at det er rigtigt som anført i fabrikkens kommentar, at rørledninger for tryk omfattes af arbejdsmiljølovgivningen. Der skal henvises til arbejdsmiljølovens § 45, bekendtgørelse nr. 43 af 22. januar 1981 om tekniske hjælpemidlers indretning og anvendelse og specielt bekendtgørelse nr. 566 af 22. december 1972 om trykbeholdere m.v. på landjorden med tilhørende forskrifter. Dette udelukker imidlertid ikke, at der også i anden lovgivning kan findes regler, der medfører krav til anlæggets sikring. Er dette tilfældet, gælder tillige disse krav. Dette er udtrykkeligt fastslået i ovennævnte bekendtgørelse om tekniske hjælpemidler § 1, stk. 3.

Direktoratet kan derfor tilslutte sig Miljøankenævnets opfattelse i henvendelsen af 26. september 1986 og oplyse, at den svarer til praksis på olie-/gasområdet og i forbindelse med godkendelser efter kapitel 5 i bekendtgørelse nr. 323 af 7. juli 1983 om arbejdets udførelse. På disse områder er tillægskrav som hovedregel fastsat i forbindelse med samarbejde mellem miljømyndigheder og arbejdstilsyn.

De krav, der fra ATs side er stillet til omhandlede rørsystem, er udelukkende stillet efter ovennævnte arbejdsmuligheder, og der er således intet til hinder for, at miljømyndighederne stiller yderligere, strengere krav.«

8. Sammenfatning

Ved vurderingen af, om et forbud mod fortsat drift af kloralkalianlægget bør nedlægges i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44, har nævnet lagt til grund, at klor og klorholdige forbindelser anvendes til mange forskellige formål i samfundet i dag, og at denne anvendelse fortsat er nødvendig.

Da klorproduktion i Danmark alene foregår på kloralkalianlægget på Islands Brygge med henblik på anvendelse overalt i landet, har nævnet fundet det rimeligt at vurdere det for nævnet rejste spørgsmål om et eventuelt forbud mod klorproduktion i en lidt bredere sammenhæng. Nævnet har fundet det nødvendigt at se på produktion, transport og brug af klor i sammenhæng og se på de risici, der måtte være forbundet med mulige al-